

**АКАТИСТ СВЕТОМ ИГУМАНУ ПАЈСИЈУ
И СВЕТОМ ЂАКОНУ АВАКУМУ.
(17. /30. децембар)**

Кондак 1.

Вама, изабраним новомученицима Христовим, који сте непоколебљиво и без страха положили животе за Веру Православну, похвални песмопој од срца уносимо и молимо вас да нас благодатним ходатајством заступате пред Престолом Свевишњег и испросите спасење душама нашим, како би могли да вам кличемо: Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Икос 1.

Творац Ангела, Светотројични Господ, Светотројичним сијањем благодаћу озари душе и срца ваша, свети мученици Пајсије и Авакуме, и надахну вас да Му послужите свим бићем својим, и да на крају ту службу запечатите крвљу мученичком, коју сте без страха за Господа Христа и Веру Православну пролили. Примите стога ове благодарне усклике наше:

Радујте се, јер сте живот свој положили за Господа Христа!

Радујте се, јер сте крвљу својом посведочили љубав своју ка Богу!

Радујте се, јер сте вечну радост Небеску задобили крвљу својом мученичком!

Радујте се, јер сте скупочени бисер Царства Небеског подвигом својим пронашли!

Радујте се, јер вас је Господ удостојио да будете мученици Његови!

Радујте се, јер је крв ваша мученичка била семе из које су израсли каснији мученици Србски!

Радујте се, светила Небеска ка којима очи упиремо кад нас тама животна притисне!

Радујте се, молитвеници наши пред престолом Божијим!

Радујте се, мученици мученичке земље Србске!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 2.

Осетивши благодатни призив свише, ви, свети мученици Пајсије и Авакуме, још од младости своје заволесте Господа и пожелесте да Му служите у све дане живота вашег, појући: Алилуја!

Икос 2.

Ти, свети Пајсије, беше родом из трнавског краја, па када се искра Божанска у срцу твоме распалила и огањ постала, ти дође у манастир Трнава где обуче ангелску ризу спасења, да као ангео служиш Створитељу своме и Господу. Почуј стога из недостојних уста наших ове ангелске усклике: Радуј се, јер си Богу сав живот свој предао!

Радуј се, јер си у Њега сву наду своју положио!

Радуј се, јер си пред Њим безбројне сузе покајничке пролио!

Радуј се, јер си као дрво крај извора водних добар плод у Небеску житницу принео!

Радуј се, јер уста твоја непрестано молитве Богу узносише!

Радуј се, јер се ангелским животом уподобљаваше ангелима Божијим!

Радуј се, јер си у благовештенском манастиру реч Божију смело благовестио!

Радуј се, јер си Мајци Божијој химне љубави и хвале уздизао!

Радуј се, свети Пајсије, јер си се са светим Авакумом Богу за Србски народ молио!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 3.

Ко ће избројати све уздахе ваше Небу упућене, свети Пајсије и Авакуме, које сте у тишини келија ваших са сузама узносили, молећи опроштај грехова својих, печативши их песмом: Алилуја!

Икос 3.

И ти, свети Авакуме, желећи само спасење души својој, још као цвет тек процветали, прими монашки постриг у манастиру Моштаница, а са осамнаест година би рукоположен за ђакона. Али убрзо, после једне народне буне против Турака ти са осталим монасима би приморан да напуститиш манастир, и Божијом руком вођени, ви дођосте у манастир Трnavу код Чачка, где игуман беше старац Пајсије. Нека ове молитвене речи буду похвала љубави твојој ка Богу:

Радуј се, јер си стрелом Божанске љубави од утробе материне рањен био!

Радуј се, јер си цвет младости своје Богу на дар принео!

Радуј се, јер си попут херувима Богу химне благодарности узносио!

Радуј се, јер си био земаљски ангео и Небески човек!

Радуј се, јер на веће безбожничко никада ниси ишао!

Радуј се, јер ниси живео више ти, него Господ Христос у теби!

Радуј се, птицо небеска која си молитвом само ка Небесима летела!

Радуј се, пчело трудољубива која си благодатни нектар кроз сузе покајничке сакупљала!

Радуј се, свети Авакуме, јер си кроз светог Пајсија мудрост старости упијао!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 4.

Када вас је Господ премудрим промислом својим, свети Пајсије и Авакуме, најзад спојио у манастиру Трнави, ви као ангели још ревносније служисте Богу, појући: Алилуја!

Икос 4.

Манастир Трнава крајем Првог Србског устанка остаде без монаха, и када у њега дођоше монаси из Моштанице, ти, свети Пајсије, бејаше силно обрадован, па као некада цар Давид око ковчега Завета, ти поче као јелен поскакивати по порти трнавског манастира, јер си сада имао са ким да Богу молитве узносиш и сво правило црквено испуњаваш. Прими због тога ове радосне усклике наше:

Радуј се, јер ти је Бог послао млађаног ђакона Авакума да понесе део терета монашког живота твога!

Радуј се, јер си са њим, као са ангелом, Свете Литургије са радошћу служио!

Радуј се, јер си Трисвету песму Тројичноме Богу непрестано узносио!

Радуј се, јер подвиге твоје само Свевидећи Бог познаје!

Радуј се, јер си народ Србски у манастиру о Богу и Божијој правди учио!

Радуј се, јер си о величанству Божијем даноноћно у уму и срцу промишљао!

Радуј се, јер си Бога славио и речју и делима својим!

Радуј се, јер те је и волео и ценио сав народ трнавскога краја!

Радуј се, свети Пајсије, јер си у светом Авакуму видео утеху старости своје!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 5.

Када манастир Трнава процвета новим житељима, ви, свети Пајсије и Авакуме, као отац и син, у свему сложено послужисте Оцу Небеском и Сину Његовом и Духу Светоме, појући радосно: Алилуја!

Икос 5.

Пошто ти Бог подари умилан глас, а још у манастиру Моштаници изучивши црквено појање, ти, свети Авакуме, толико украси Богослужбено благољепије, да је било милина слушати ангелски глас твој на Светим Литургијама и осталим Богослужењима. Нека због тога и недостојна уста наша запоју у славу твоју овако:

Радуј се, јер си ангелске песме ангелским гласом појао!

Радуј се, јер си ниси преуносио телесном лепотом својом, желећи више да ти и душа буде лепа као тело!

Радуј се, јер си на Честњејшују Херувим као ангел по цркви манастирској кадио!

Радуј се, јер си са амвона попут славуја јектеније и прозбе појао!

Радуј се, јер си Господа Христа волео више него самога себе!

Радуј се, Божији дивни угодниче!

Радуј се, Мајке Божије поштоваоче!

Радуј се, Неба и Земље миљениче!

Радуј се, свети Авакуме, јер си са светим Пајсијем Свете Литургије са ангелском ревношћу служио!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 6.

Крст носити Србима је суђено, па и ви, свети Пајсије и Авакуме, на рамена ваша стависте и крст припреме народног устанка против безбожних турака, који су, научени оцем својим сатаном, силно желели да се у Србији не чује песма Неба: Алилуја!

Икос 6.

Ти, свети Пајсије, као цењен и мудар игуман, беше духовни стожер око кога се окупише народне вође. Не могавши да више трпите зулум турски, ви поведосте народ Србски вашег краја на још једну Голготу, на још један бој против некрста. Због те храбрости твоје, прими ове похвале наше:

Радуј се, јер народ Србски велику наду у тебе полагаше, гледајући те као истинског слугу Божијег!

Радуј се, јер си у претешка времена у којима живљаше само на Господа сву наду своју полагао!

Радуј се, јер си се укрепљивао силом Светога Причешћа служећи Свете Литургије!

Радуј се, јер си народ учио да се само Бога боји и Њему служи!

Радуј се, јер ти народ Србски после Бога највећа љубав био!

Радуј се, јер си устао против силе некрста не плашећи се смрти!

Радуј се, јер си бол народни у срцу своме носио!

Радуј се, јер си устао у борбу за Крст Часни и слободу златну!

Радуј се, свети Пајсије, јер си у светом Авакуму наследника свога и саборца видео!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 7.

Устаници Србски, иако неисказано храбри, беху као сламка међу вихорове, јер сила турска беше небројено јача, те у крви угуши устанак, а ви, свети Пајсије и Авакуме, са растуженим народом гледајући у небо, појасте: Алилуја!

Икос 7.

После тога вас турци заробише и ка Београду поведоше да вас тамо уморе, а ти, свети Авакуме, бивши непоколебљив у вери у Господа Христа, тешише и храбрише народ да не жали живот свој да положи за Веру Православну. Нека ти ове речи наше узнесу хвалу због тога:

Радуј се, јер си у живи огањ загазио уставши против силе турске!

Радуј се, јер си живот свој положио за слободу народа Србскога!

Радуј се, јер си свим бићем својим знао да је живот овај само припрема за живот будућег Века!

Радуј се, јер си примером својим многе сачувао да не отпадно од Вере Православне!

Радуј се, ангеле бестелесни, иако си тело земаљско носио!

Радуј се, орле неболетни, који си само ка висинама духом летео!

Радуј се, млада ластавице, која си гнездо живота овога прерано напустила!

Радуј се, јелене хитри, који си само изворе Воде Живе тражио!

Радуј се, свети Авакуме, јер си са светим Пајсијем народ храбрио да у Вери Православној остане!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 8.

Целим путем до Београда турци убијаше све оне који нису могли да их прате, и народ и свештенике, а ви, свети Пајсије и Авакуме, тихо се молисте Богу да не издају Веру Православну, и сложено појасте: Алилуја!

Икос 8.

У Београду ви бејасте затворени у Небојшиној кули, и када дође дан мучеништва твога, ти се, свети Пајсије, тихо помоли Богу благодаривши Му на свему. А када те турци поведоше, млађани Авакум сузама ороси лице своје и последњи пут ти целива десницу, а и ти целива уплакано лице његово, и тако се растадоште за мало, до брзог сусрета у Царству Небеском. Нека ти ове речи наше буду уместо целива свете деснице твоје:

Радуј се, јер си као некад старац Симеон пред смрт благодарно запевао: Ниње отпушчајеш раба Твојего, Владико!

Радуј се, јер си свим срцем прославио Оца и Сина и Светога Духа!

Радуј се, јер си од Господа молио само оно што је корисно души твојој!

Радуј се, јер си се у часу страдања сећао највећих мученика хришћанских!

Радуј се, јер си био верно чедо светог Саве, оца нашега у Господу Христу!

Радуј се, јер си као и цар Лазар пролио крв за Веру и отечество!

Радуј се, јер си крвљу Христовом и својом очистио душу своју!

Радуј се, добри пастиру словесног стада Христовог!

Радуј се, свети Пајсије, јер ти је утеху пред мучеништво пружао свети Авакум, чедо твоје!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 9.

Гледајући како се свакога дана пролива крв Србских мученика, ви, свети Пајсије и Авакуме, духовним очима гледате како се Небески Јерусалим пуни душама њиховим, и радосно појасте: Алилуја!

Икос 9.

И ангели остадоше без гласа и речи, гледајући како ти, свети Авакуме, храбро одби турски предлог да приђеш лажној вери њиховој. Такву храброст имадоше само највећи мученици Христови, чији ти друг постаде исповедништвом својим. Нека та храброст твоја буде бар мало узвеличана овим усклицима нашим:

Радуј се, јер се и ангели дивише подвигу твоме!

Радуј се, јер си и небеса обрадовао храброшћу исповедништва твога!

Радуј се, јер си у тамници славио Господа песмом: С нами Бог, разумјејте јазници!

Радуј се, јер си стекао премудрост старца, иако још јуноша беше!

Радуј се, јер си прослављен и на Небу и на Земљи!

Радуј се, јер те је Господ удостојио да крв своју пролијеш за Њега!

Радуј се, јер си знао да се смрти не треба бојати, већ само Бога!

Радуј се, јер си у Господа Христа као дијамант имао тврду веру!

Радуј се, свети Авакуме, јер те је свети Пајсије примером својим снажио да издржиш мучеништво!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 10.

И на вашој крви, свети мученици Пајсије и Авакуме, Господ Христос зидаше Цркву своју, којој ни врата адова ништа не могу, а ви, знајући то, до последњег даха свога појасте: Алилуја!

Икос 10.

Ти, свети мучениче Пајсије, понесе на Голготу своју дрвени колац, као негда Господ дрвени Крст свој. Њега приковаше клиновима, а тебе прободоше, па онда колац усправише и у земљи учврстише. А ти, иако у неизрецивим мукама бејаше, благодарно са коца узвикну, да сви чују: Слава Богу! Нека због тога ове речи наше подају славу теби, свети мучениче Србски:

Радуј се, јер се смртнога часа ниси уплашио!

Радуј се, јер си на раменима носио мученички колац са кога си на небеса душом узлетео!

Радуј се, јер си и мучитеље задивио храброшћу својом!

Радуј се, јер ти је Господ Христос муке блажио благодаћу својом!

Радуј се, јер је и твоја душа са страдалног дрвета на Небо одлетела!

Радуј се, јер су ангели Божији сваку кап мученичке крви твоје избројали!

Радуј се, јер си са коца окупљени народ Србски благосиљао!

Радуј се, јер си и у највећим мукама знао да се свети Авакум за тебе Богу моли!

Радуј се, свети Пајсије, јер си знао да ћеш се са њим убрзо срести у Царству Небеском!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 11.

Ви исписте чашу страдања свога, свети мученици Пајсије и Авакуме, уверени свим бићем својим у речи Христове: *Сваки који призна Мене пред људима, признаћу и Ја њега пред Оцем својим који је на Небесима* – због чега са радошћу појасте: Алилуја!

Икос 11.

Наговараше турци и тебе, свети мучениче Авакуме, да се одрекнеш Вере Православне, желећи да поштеде младост твоју, а и дивећи се неземаљској лепоти твојој, али ти то смело одби. И када те је мајка твоја заклињала млеком којим те је дојила да се одрекнеш Господа Христа, ти јој на млеку захвали, па храбро рече: Срб је Христов, не боји се смрти, нема лепше вере од Хришћанске. Нека те ове речи наше, храбри исповедниче Србски, бар мало узвеличају:

Радуј се, јер си Господа и од мајке своје више волео!

Радуј се, јер си мучитеље посрамио непоколебљивом вером својом у Васкрслога Христа!

Радуј се, јер они нису могли да схвате да ти је Господ и од живота милији!

Радуј се, јер си знао да те по смрти чека вечни живот са Господом Христом!

Радуј се, јер си Веру Хришћанску и пред саму смрт неустрашиво хвалио и величао!

Радуј се, јер душа твоја у вечној радости пребива!

Радуј се, јер име твоје сваки Србин са поносом изговара!

Радуј се, јер си постао и остао узор свим каснијим страдалцима Србским!

Радуј се, свети Авакуме, јер ти је свети Пајсије врата Раја отворио!

Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 12.

Небеса се обрадоваше мучеништву вашем, свети страдалци Пајсије и Авакуме, јер ви, попут древних мученика, без имало страха и сумње исповедисте веру у Христа као Бога и Цара Неба и Земље, због чега све војске ангелске запојаше громогласно: Алилуја!

Икос 12.

Радује се Црква Србска, радује се Црква Божија, што има у ризници својој и таква два бесцен бисера, вас, свети великомученици Пајсије и Авакуме. Ви као Небеска светила светлите нама, још земним путницима, и осветљавате нам путе који воде у Царство Небеско. А најсигурнији пут је пут мучеништва, пут исповедништва, којим сте и ви душама одлетели у Небески Јерусалим. Нека и ове речи наше полете ка Вишњем свету и тамо вас узвеличају овако:

Радујте се, јер сви са дивљењем гледају на мучеништво ваше!
Радујте се, неustraшиви исповедници Вере Православне!
Радујте се, јер за Господа Христа животе своје положили!
Радујте се, два бесцен бисера Цркве Светосавске!
Радујте се, јер је Небеска Србија била циљ живота вашег!
Радујте се, јер сте Цркву Христову собом украсили!
Радујте се, јер сте венац мучеништва на Небесима примили!
Радујте се, јер се никаквих мука пред мучитељима нисте уstraшили!
Радујте се, јер сте духом само ка Богу стремили!
Радујте се, свети Пајсије и Авакуме, Светосавске Цркве славни мученици!

Кондак 13.

О, свети мученици Србски, Пајсије и Авакуме, примите ове молтвене речи као мало ударје за подвиге ваше и по слободи која вам је дата пред Свемогућим Богом, помолите се за спасење наше, како би се и ми удостојили Царства Небеског и ангелског појања: Алилуја!

Молитва

О, свети мученици Пајсије и Авакуме, Србскога рода славо и похвало, силни молитвеници наши пред Престолом Божијим, немојте одбацити ове молитве, него их примите као искрене вапаје сужања који вас призивају из тамнице света овога. Јер ми знамо и срцем осећамо да сте ви мучеништвом својим пред Господом стекли силну слободу да заступате све оне који вас искрено и са љубављу призивају. Мада у Господу нема ни

Јевреја, ни Грка, ни Србина, већ је све нова твар, ми опет некако са већом вером просимо кроз вас Небеску милост, знајући да сте ви за род свој животе положили и да се и даље заузimate за њега. Помолите се, свети мученици, да нам Господ подари непрестано сећање на смрт и покајање за небројене грехе наше. Помозите нам да замрзимо свет овај и лажљиве сласти његове, како нас не би одвукле од Бога, јер, шта вреди човеку ако и цео свет задобије, а души својој науди.

Ви бејасте непоколебљиви у исповедању Вере Православне, па стога помозите и нама, деци последњих времена, да и ми ту Веру чувамо као зеницу ока, јер без ње нико у Царство Небеско неће ући. Умудрите и пастире наше црквене да и они то схвате и ако треба и животом својим посведоче, како нас не би погрешним учењем одвојили од Вечнога Живота. Будите им ви пример као се Вера чува и исповеда и надахњујте их, молитвама вашим Богу, да се вечно сећају смртнога часа свога и суда Божијег.

А ако треба, ако је то корисно за нас, испросите од Господа да и на нас наиђу спасоносна страдања и свако друго васпитно карање, само да не изгубимо вечност у заједници Њим. Јер ми Срби, по лењости и слабости својој, тешко се у миру спасавамо, па нам је Господ, по милости својој ту шансу давао кроз страдања. Нека ни сада, молитвама вашим, не одврати лице своје од нас, него нека нас призове себи, онако како Он то зна, и ми ћемо Му бити благодарни кроз сву вечност бесконачних векова и са ангелима певати и славити свемилостиво Име Његово, Оца и Сина и Светога Духа. Амин.

О Васкрсу, 2019. г.
Мирко И. Нанић